

Folmer Nielsen fortæller

I SGI´ jubilæumsskrift fra 1980, beretter tidl. skatteinspektør Folmer Nielsen, om det at være fodboldspiller i EIF, når vi skriver 50érne.

Folmer er gammel Esrumdreng og boede i sine unge dage i Klostergade. Han var aktiv i EIF og blev i anledning af 2. kreds 100 års jubilæum i 1980, bedt om at skrive lidt historie, som han huskede den.

Forsiden af
jubilæumsskriftet

Folmer fortæller:

I 50érne var Esrum ikke nogen storby. Det er den vel heller ikke i dag, men der ligger dog nogle huse ude i Rishaven og så dem nede på engen(Kroengen).

Skal jeg forsøge at fortælle lidt om EIF dengang, så bliver det lidt i spredt fægtning, og jeg vil starte med at sige, at der normalt kun var ét seniorhold tilmeldt turneringen og det kneb endda med at samle det, sådan en søndag morgen. De store gårde i Esrum og omegn var allerede på det tidspunkt ved at "skifte ansigt", sådan at forstå, at der ikke rigtigt var medhjælpere ansat mere, og det gik naturligvis ud over idrætslivet, fordi vi jo ikke kunne anvende medhjælpernes afløsere (traktorerne) på holdet.

Som ovenfor nævnt, spillede vi altid søndag formiddag og efterhånden som klokken nærmede sig 10, fik de "gamle" og store knægte ordre til at fare hjem og hente støvlerne, sådan at vi med lidt held kunne mønstre de 11 mand. I starten af kampen var vi alle altid lidt sløve ovenpå en – ofte langtrukken – lørdag og det var sommetider nødvendigt, at vi fik bolden i hovedet for rigtigt at vågne op.

Det var værre når vi skulle udenbys. En times tid før afgang, måtte vi rundt i byen og vække de slumrende og det var ofte nødvendigt, at Petersen (byens børstebinder) – og en af vores fan – måtte "levere" de sidste pr. ekspres i sin Nimbus med sidevogn. Undervejs fik de ellers at vide, at man som sportsmand skulle holde sport og sprut adskilt. Petersen var selv meget sportsinteresseret og kunne overtales til at spille med, når det kneb, selvom han var sidst i halvtresserne. Når det skete, fik dommeren sin lærdom genopfrisket, navnlig hvis vi tabte.

På det tidspunkt lå fodboldbanen på "den anden led" (nord-syd på Esrum stadion) og der gik en række piletræer midt ned ad banen. Dem blev vi en dag enige om skulle fældes. Det gik vi så, med Petersen – kaldet "børsten" – som sjakformand, i gang med og inden dagen var til ende, var træerne fældet, savet, flækket og stablet. Brændet blev herefter sat som gevinst ved amerikansk lotteri.

Børsten kunne sætte skub i medlemmerne og han var også formand for foreningen på et tidspunkt. Dengang var der ikke bingo og andespil i samme omfang, som nu. Vi måtte forøge kassebeholdningen ved jævnligt at lave bal på kroen. Det gik også godt, når de højere magter og krofolkene ville. Vi kunne godt risikere, at krokonen eller sønnen var sure, og så blev der lukket kl. 24, hvad enten vi tiggede eller bad. Vi havde i øvrigt succes med baller med optræden og underholdning af Jan & Keld, Papa Bues orkester, samt Willy Grevelund m.fl. Det hjalp naturligvis på den slunkne pengekasse.

Ekstrabladet havde engang lokket Harald Nielsen – også kaldet Guld Harald – til at besøge 4 Sjællandske klubber, som en slags reklame for bladet. Disse 4 klubber blev valgt ved lodtrækning i SBU (Sjællands Boldspil Union). Esrum var heldig at være en af de 4 klubber og vi måtte i hast arrangere modtagelsen nede på banen, hvor Harald viste sin evner til at lave mål og bagefter

samle en masse drenge – også fra naboklubberne – til en snak om sit Italienske eventyr. Harald spillede jo som professionel i Italien (Bologna og Inter) i flere år, og det var ikke så almindeligt dengang, som det er i dag.

Efter opvisningen var det meningen, at klubben, som tak, skulle være værter på kroen til et stykke mad, men Grimme (journalist på Ekstrabladet), havde ikke tid, da historien skulle i trykken kl. 21:00 I mange år havde vi ikke indlagt vand i den gamle "tyskerbarak" (grøn træbarak, som lå ved skellet ind til der hvor Kroengen ligger i dag), vi brugte til klubhus og omklædning. Når kampen var færdig, på den bløde bane, var vi godt bemøjede og måtte så skrabe det værste skidt af med en kniv eller lignende, inden vi trak i søndagstøjet.

Da kommunen så bevilligede vand indlagt, mod at vi selv ordnede det, mødte der den første aften en gevaldig masse mennesker op med skovle og spader og hjalp til. Næste aften og fremover var vi så 6-7 mand, der færdiggjorde arbejdet. Dette var og er vist stadig almindeligt, når der er tale om frivilligt arbejdskraft i forbindelse med sport. (Vandledningen blev gravet ned over marken, fra hovedgaden, der hvor Kroengen ligger i dag)

Jeg kunne såmænd godt fortælle flere sjove og mindre sjove historier fra klublivet dengang i Esrum, men jeg vil slutte med at ønske EIF fortsat held og lykke.

NB - parenteser er indsat af mig med henblik på forståelsen.

Sidder du og tænker: Hvornår var det nu Folmer oplevede disse ting, så bemærk øverst, hvor han nævner 50'erne. Altså, tingene skete i perioden 1950 – 1960

Peder Lund – feb.2016